

การตะอวะฮฺของคณะกรรมการประจำมัสยิด ในการส่งเสริมการเคาะลาฮฺญะมาอะฮฺ:

กรณีศึกษาคณะกรรมการประจำมัสยิดในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

การตะอวะฮฺหรือการเชิญชวนสู่ความดี เป็นหน้าที่หลักของบรรดาเราะฮฺลุสทุกท่านและเอกองค์อัลลอฮฺได้ทรงกำชับให้บรรดามุสลิมดำเนินการตะอวะฮฺสู่อิสลามตลอดเวลา ทุกสถานการณ์และทุกพื้นที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคล การตะอวะฮฺอิสลามคือการเชิญชวนมวลมนุษยةสู่พระองค์อัลลอฮฺและทำตามแบบฉบับของท่านนบีมุฮัมมัด และบรรดาเคาะลีฟะฮฺผู้ทรงธรรมทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้จึงน่าที่จะศึกษาให้กระจ่างเป็นอย่างยิ่งถึงความหมายและความสำคัญของการตะอวะฮฺหรือละหมาดรวมกันในอิสลาม และการตะอวะฮฺของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดในการตะอวะฮฺละหมาดตะอวะฮฺฮฺ

งานศึกษาของเสาะฮฺรี มุ่งพิจารณาอายะฮฺที่อัลลอฮฺทรงกำหนดให้เป็นที่ต้องกระทำทั้งในละหมาดตะอวะฮฺฮฺในภาวะสงครามและในยามสงบ เมื่ออัลลอฮฺได้ทรงกำชับให้ละหมาดตะอวะฮฺฮฺ ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมัสยิดที่ละหมาดนั้นคือมัสยิด ซึ่งหมายถึง สถานที่มุสลิมประกอบศาสนกิจโดยจะต้องเคาะลาฮฺญะมาอะฮฺเป็นปกติ นอกจากนั้นมัสยิดยังเป็นศูนย์รวมศรัทธาของมวลมุสลิม ชีวิตของมุสลิมย่อมผูกพันอยู่กับมัสยิด เพราะมัสยิดมีความสำคัญต่อชีวิตมุสลิมเป็นอันดับหนึ่งตั้งแต่เกิดมาจนถึงขั้นบันปลายของชีวิต ดังนั้นจึงเป็นสัญลักษณ์ของมัสยิดในอิสลาม มีมัสยิดอยู่ ณ ที่ใดก็ต่อให้ใจว่ามีมุสลิมอยู่ ณ ที่นั้น และมัสยิดที่จัดระเบียบแล้วต้องมีคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดไม่น้อยกว่า 6 คน แต่ไม่เกิน 12 คน มีหน้าที่ในการจัดการทั่วไปในกิจการและทรัพย์สินของมัสยิด และมีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่ละมัสยิดจะมีอิหม่ามเป็นหัวหน้าหรือผู้บริหารงาน อิหม่ามเป็นคนที่ชาวบ้านยกย่องนับถือว่าเป็นคนที่มีศีลธรรม มีความรู้ในการประกอบพิธีกรรมทางอิสลามและหน้าที่ประจำของอิหม่ามคือการแนะนำสั่งสอนมุสลิมให้ดำเนินตามวิถีของอิสลามการที่มีมัสยิดทำหน้าที่บริการแก่

ย้อยวิทยานิพนธ์

อ้อมใจ วงษ์มณฑา

นักวิชาการอุดมศึกษา

สถาบันวัฒนธรรมศึกษาศาสตร์วิทยาลัยนานาชาติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สังคมหรืออำนาจประโยชน์ให้แก่ประชาชนได้นั้นขึ้นอยู่กับผู้นำของมัสยิดคือ อิหม่ามและคณะกรรมการมัสยิดซึ่งประกอบด้วยอิหม่ามเป็นประธานกรรมการคอยเป็นรองประธานกรรมการ นอกจากนี้ ยังมีตำแหน่งเลขานุการ เทร่ญญิก นายทะเบียนและตำแหน่งอื่นๆเท่าที่จำเป็นในการดำเนินงานของมัสยิด หน้าที่เหนือบทบาทของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยแล้ว มัสยิดก็ยังคงเป็นศูนย์รวมในการทำกิจกรรมต่างๆ ของมุสลิม

อิสลามเป็นวิถีทางแห่งการดำเนินชีวิตของมุสลิมในโลกนี้ เพื่อความสงบสุขอันนิรันดร์ในโลกอะคีเราะฮ์หรือโลกหน้า ซึ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในสังคม ตั้งแต่สังคมเล็ก สังคมครอบครัว จนกระทั่งสังคมแห่งอุมมะฮฺ (ประชาชาติ) การที่จะอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการมีผู้นำหรือองค์กรที่ทรงอิทธิพลและมีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ สร้างสังคมที่มีความเข้มแข็ง มีความสมบูรณ์ทั้งจิตวิญญาณและทางกายภาพ เพื่อนำพาชุมชนนั้นไปสู่ความสำเร็จ มัสยิดและคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับชุมชนและมีอำนาจในการจัดการเรื่องต่างๆ และเป็นที่ยอมรับของชุมชน ดังนั้น การตะวอะฮฺของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดในการส่งเสริมการละหมาดญะมาอะฮฺนั้นเป็นแนวทางหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากเพื่อขจัดความชั่วต่างๆ และทำให้คนมีจิตใจที่งดงาม มีคุณธรรม

การส่งเสริมละหมาดญะมาอะฮฺนั้น สามารถสร้างอุมมะฮฺที่มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้รับอะมานะฮฺ (ความไว้วางใจ) หรือกลุ่มบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับชุมชน คือ อิหม่าม คอเต็บบิลาล และคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดที่จะต้องตะวอะฮฺสู่การละหมาดญะมาอะฮฺตามแบบอย่างของท่านเราะฮูล บรเราะฮะมาละฮฺและผู้เจริญรอยตามทั้งมวลเพื่อสร้างสังคมที่สันติอย่างยั่งยืนสู่อะคีเราะฮฺที่นิรันดร์

จากการศึกษาพบว่า คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการตะวอะฮฺอิสลาม เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทและหน้าที่ในการตะวอะฮฺ คือ เชิญชวนสู่ความดี และห้ามปรามความชั่ว การเยี่ยมเมื่อพบปะเพื่อนมนุษย์ทั้งมุสลิมและต่างศาสนิกเป็นส่วนหนึ่งของตะวอะฮฺ การพูดคุย สนทนา นำเสนออิสลามกับมุสลิมด้วยกันหรือแก่ต่างศาสนิกเป็นวิธีการตะวอะฮฺอย่างหนึ่ง การตะวอะฮฺวาญิบ (จำเป็น) สำหรับมุสลิมทั้งชายและหญิงที่บรรลุนิติภาวะทุกคน การห้ามปรามสิ่งไม่ดี (ศาสนบัญญัติห้าม) นั้นวาญิบสำหรับมุสลิมทุกคนตามแต่ความสามารถ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ไม่มีความรู้สึกรังเกียจต่อสิ่งที่ศาสนาไม่อนุมัติ แสดงว่าเขาไม่มีอิหม่ามพอ นบีมุฮัมมัดใช้เวลาในการตะวอะฮฺที่มีภักษะ 13 ปี และที่มะดีนะฮฺ 10 ปี การตะวอะฮฺต้องดำเนินตลอดเวลา ทุกสถานการณ์ตามแต่ความสามารถคนที่แนะนำให้คนอื่นกระทำความดีเขาจะได้รับผลบุญดังผู้ที่กระทำตามที่เขาบอกใช้ ผลตอบแทนของผู้ตะวอะฮฺ หากว่าชายคนหนึ่งได้รับฮาดิยะฮฺด้วยสาเหตุจากเขาแล้ว ผลตอบแทนของเขาย่อมดีกว่าอูฐสี่ตัว

(อูฐที่มีค่า) การละหมาดญะมาอะฮ์ย่อมมีความดีเหนือกว่าละหมาดคนเดียวถึง 27 เท่า ละหมาดญะมาอะฮ์ที่มีสยิดนั้นเป็นแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัดและผู้เจริญรอยตาม ผู้ที่เดินทางเพื่อมาละหมาดญะมาอะฮ์ที่มีสยิดในสภาพที่มีวูฏอ (น้ำละหมาด) นั้น อัลลอฮ์จะลบล้างความผิด 10 ความผิด และจะเพิ่มความดี 10 ความดีในแต่ละก้าว และคำพูดของนักตะอวะฮ์ในการเชิญชวนสู่อัลลอฮ์เป็นคำพูดที่ประเสริฐและการตะอวะฮ์ในปัจจุบันมีการออกตะอวะฮ์ 3 วัน ใน 1 เดือน 40 วัน ใน 1 ปี หรือ 4 เดือนในชีวิตหนึ่ง

อนึ่ง ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการตะอวะฮ์ในเรื่องละหมาด หมายถึง การดุอาอ์และขอลุแกโทษ (ตามหลักภาษา) คือ คำพูดและการกระทำโดยเริ่มด้วยการตักบิรและสิ้นสุดด้วยนังสลาม ตามแบบอย่างที่กำหนดไว้ ละหมาดจำเป็นต้องปฏิบัติตามแบบฉบับของท่านนบีอย่างเคร่งครัด ละหมาดเป็นสิ่งแรกจากบรรดาอิบาดะฮ์ที่อัลลอฮ์ได้บังคับใช้โดยพระองค์ได้โต้ตอบกับเราะสูล (นบีมุฮัมมัด) ของพระองค์โดยปราศจากสื่อใดๆ ในคืนอัลเมยะรอจ (การขึ้นสู่ฟากฟ้า) ละหมาดเป็นเสาหลักของศาสนา ดังนั้น การทอดทิ้งการละหมาดจึงเป็นการสั่นคลอนหรือทำลายรากฐานของศาสนาอิสลาม ละหมาดเป็นสิ่งสุดท้ายที่จะหลุดไปจากศาสนา หากว่าละหมาดได้สูญสลายไป ศาสนาก็จะสลายไปทั้งหมด ละหมาดเป็นสิ่งสุดท้ายที่ท่านเราะสูลได้สั่งเสียแก่อุมมะฮ์ (ประชาชาติ) ของท่าน ขณะที่ท่านใกล้จะสิ้นชีวิต ละหมาดเป็นอิบาดะฮ์แรกที่อัลลอฮ์จะทรงตรวจสอบเมื่อมนุษย์ทุกคนได้ฟื้นคืนชีพขึ้นอีกครั้งหนึ่งหลังความตาย เพื่อรับการไต่สวนการกระทำของเขาต่อหน้าอัลลอฮ์ การละหมาดเป็นการฝังแน่นในจิตใจของมนุษย์ว่าไม่มีผู้ใดที่จะให้ความช่วยเหลือและให้ความสุขที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ละหมาดเป็นการแสดงความกตัญญูต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงประทานชีวิตร่างกาย สติปัญญา และปัจจัยยังชีพต่างๆ ที่จำเป็นแก่มนุษย์การละหมาด มี 2 ประเภท คือ ฟัรฎูและสุนัต ละหมาดฟัรฎูมี 5 เวลา คือ ซุฮัย ซุฮรี อัศรี มัฆริบ และอีซาว ส่วนละหมาดตารอเวียะ วิติรในเดือนรอมฎอนเป็นส่วนหนึ่งของละหมาดสุนัต หมายถึง ละหมาดที่มุสลิมทำด้วยความบริสุทธิ์

